

2. Schemat wentylacji układu stref pożarowych na rzucie kondygnacji '0'.

Oznaczenia:

■ – centrala klimatyzacyjna

■ – strefa pożarowa

3. Schemat wentylacji pirsu.

Oznaczenia:

→ – oddymianie

→ – wentylacja

4. Schemat wentylacji terminalu 2. Oznaczenia: jw.

5. Schemat konstrukcji pirsu. Oznaczenia: 1 – ramy

pręcowane z prefabrykowanych

blachownic stalowych;

2 – strop monolityczny płytowy

z podpórką gr. 35 cm (na

podstawie słupów 9,60 x 9,60 m);

3 – płyta monolityczna

o grubości 25 cm rozpięta

między podciągami podłużnymi

100 x 200 cm opartymi

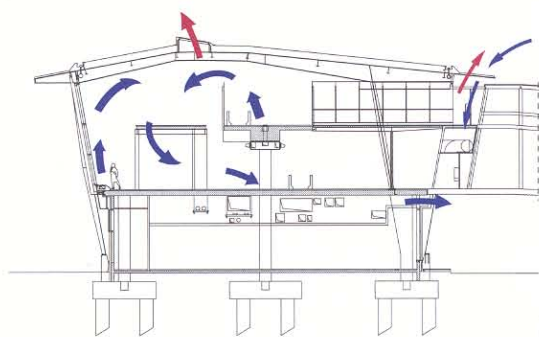
na siatce 19,20 x 9,60 m;

4 – słup żelbetowy średnicy

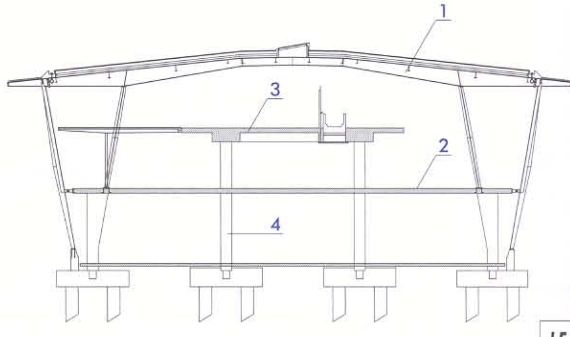
100 cm

6. Schemat konstrukcji dachu

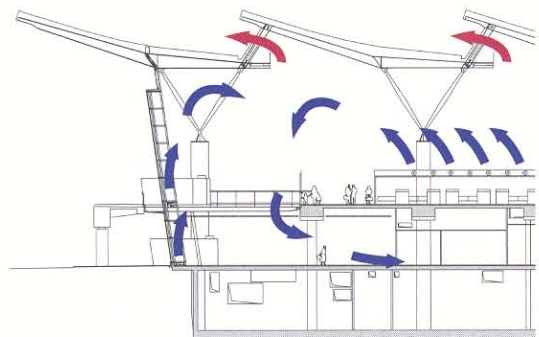
nad nowym terminalem

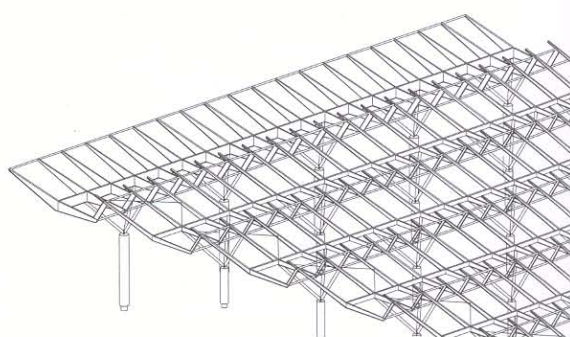
13

15

14

16

Ochrona przeciwpożarowa

Zasady ochrony przeciwpożarowej dla Terminalu 2 opracowano na podstawie przepisów krajowych, wykorzystując też rozwiązania międzynarodowe (VdS, NFPA) w zakresie ochrony przeciwpożarowej budynków lotniskowych, w szczególności odnoszące się do oddymiania i stałych instalacji gaśniczych (tryskaczowych). Ponieważ nie udało się spełnić niektórych wymagań prawa budowlanego, uzyskano odstępstwo między innymi w zakresie dopuszczalnej wielkości strefy pożarowej i długości dróg ewakuacyjnych. Dla uzyskania odstępstw konieczne było zastosowanie w całym budynku instalacji tryskaczowej, sygnalizacji pożaru oraz nawodnionych pionów z zaworami hydrantowymi. Ze względu na połączenia (otwory) między poszczególnymi kondygnacjami w częściach ogólnodostępnych, przekroczono dopuszczalne wielkości strefy (15 000 m²). Nowy obiekt będzie stanowił wraz z Terminalem 1 jedną strefę pożarową o powierzchni około 90 000 m² z wydzielonymi pożarowo: pomieszczeniem bagażowni, niektórymi częściami biurowymi i socjalnymi, pomieszczeniami magazynowymi i technicznymi (nie wydzielono pożarowo pomieszczeń technicznych o zbliżonej funkcji, przylegających do siebie). Przedmiotem odstępstwa jest też klasa odporności ogniowej przeszklonej ściany zewnętrznej, gdzie nie zapewniono pasa międzyokiennego o szerokości 80 cm i odporności ogniowej EI 60.

W budynku przewiduje się przebywanie około 9730 osób. Warunki ewakuacji zaprojektowano uwzględniając ochronę obiektu stałymi urządzeniami gaśniczymi w miejscach uzasadnionych obciążeniem ogniowym i możliwościami technicznymi ich zainstalowania, oraz ochronę dróg ewakuacyjnych urządzeniami oddymiającymi, uruchamianymi za pomocą systemu wykrywania dymu.

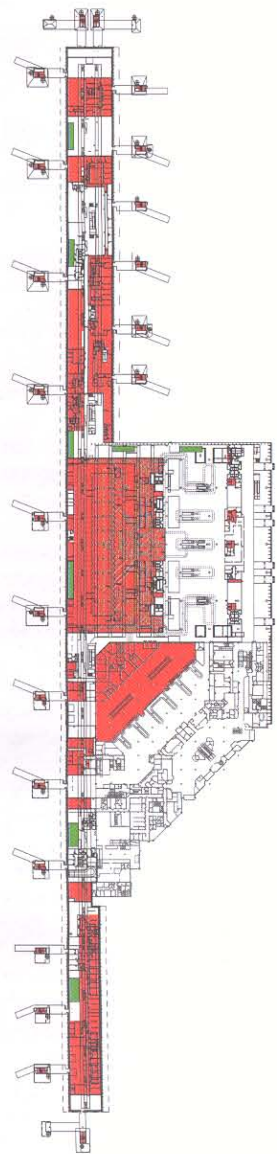
Tadeusz Cisek

Konstrukcja

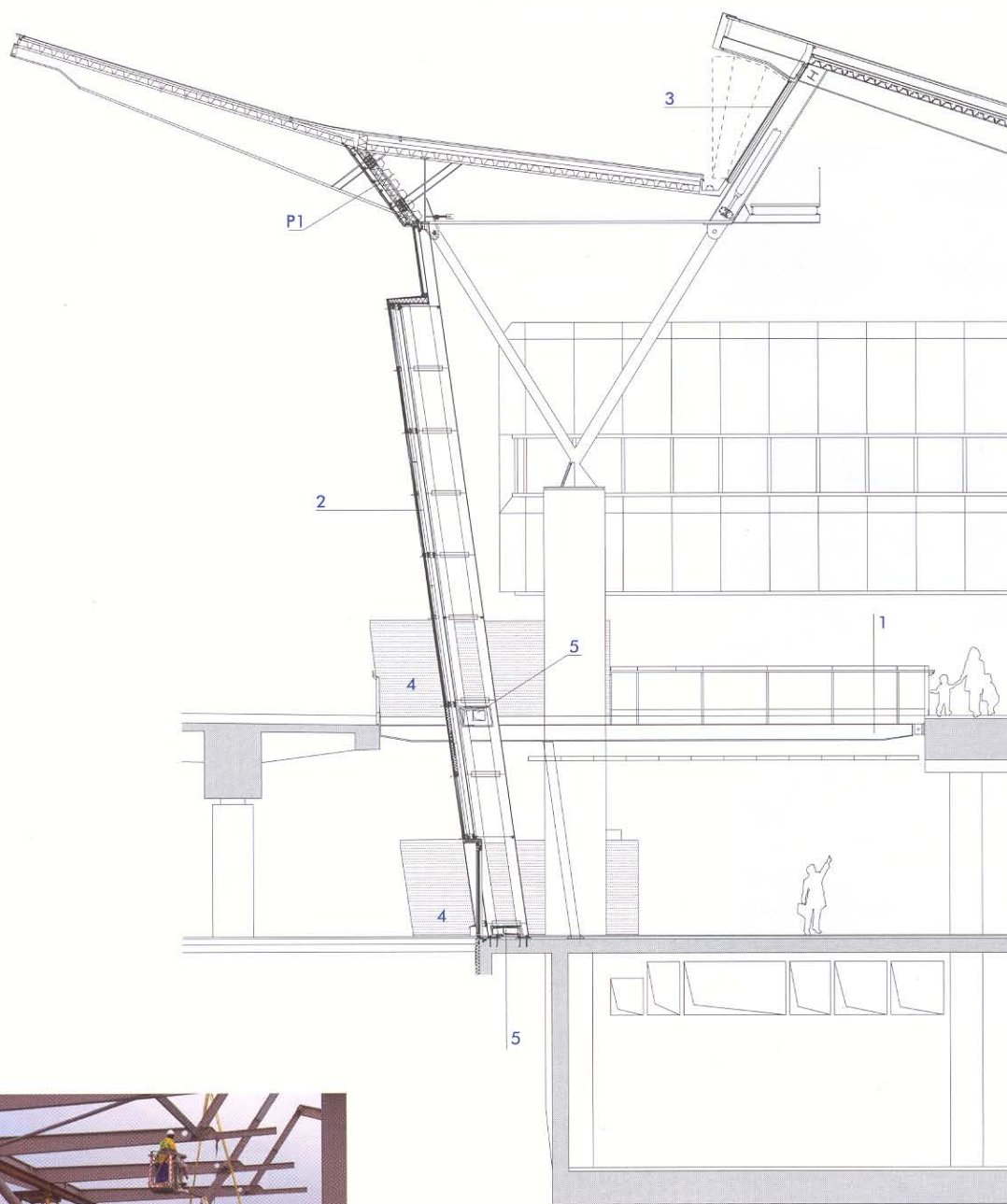
Charakterystycznym elementem Terminalu 2 jest dach, którego wyeksponowaną konstrukcją tworzą rury stalowe, zakończone z obu stron przegubami ze sworzniami o dużej średnicy. Rozgałęzione w kształt trójkąta stanowią one stateczny układ konstrukcyjny razem z wspartymi na nich blachownicami. Wytyżenia i odkształcenia wszystkich elementów stalowych od kombinacji obciążeń stałych i zmiennych określono programem obliczeniowym ROBOT Millennium. Układ konstrukcyjny jest zabezpieczony od tzw. katastrofy postępującej – w przypadku zniszczenia dowolnej podpory układ pozostałych pozostaje stabilny i zniszczenie nie rozprzestrzenia się na inne elementy.

Elewację wejściową Terminalu 2 zwieńczono wspornikiem dachu wykonanym z blachownicy o wysięgu 10 m. Ponieważ znajduje się on poza ogrzewaną częścią budynku, połączony jest z konstrukcją dachu specjalnym złączem śrubowym, przerywającym przepływ ciepła (Schöck). W części północnej pirsu zlokalizowano wieżę do obsługi ruchu samolotów. Jest ona niesymetryczna w planie i z tego powodu wychylona trwale o 20 mm. Jej układ konstrukcyjny obliczono jako pracujący przestrzennie o wychyleniu maksymalnym od sił poziomych 7 mm. Dach i elewacje pirsu noszą ramy stalowe w rozstawie 9,6 m. Tu również zastosowano potężne przeguby ze sworzniami. Odwrotne pochylenie słupów środkowych (ściskanych) i skrajnych (rozciąganych), zapewnia stateczność układu na obciążenia pionowe i poziome. Elementami nośnymi w elewacjach są pracujące w rozstawie 2,4 m na rozpiętości do 20 m słupy kratowe lub ramy Vierandela. Dodatkowo zaprojektowano skrótowania na skrajnych przęsłach każdego dylatowanego odcinka elewacji Terminalu 2 i pirsu. Elementy elewacyjne przenoszą obciążenia od wiatru na konstrukcję w poziomie 0 oraz na stalową konstrukcję dachu.

Jerzy Błażeczek, Jerzy Lindemann

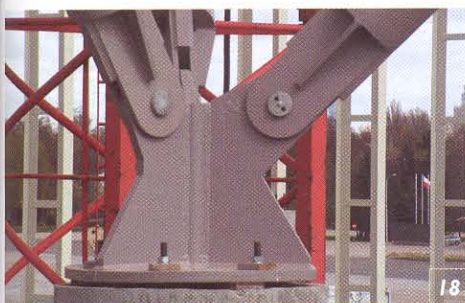
12

20

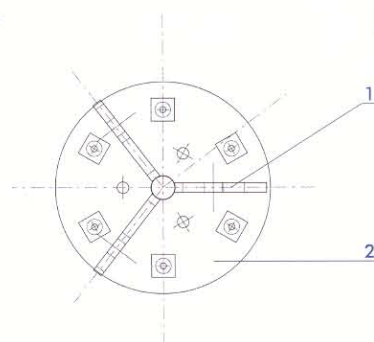
17

18

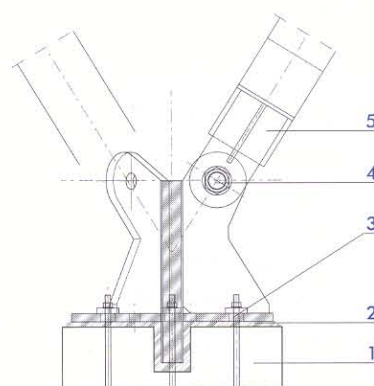

19

0 50 cm

21

0 50 cm

22

17. Konstrukcja stalowa podparcia dachu. Widoczne tymczasowe stężenia pomiędzy rozgałęzionymi rurami oraz podparcie blachownic dachu. Stężenia zostaną usunięte po stabilizacji konstrukcji pod pełnym obciążeniem

18. Węzeł podporowy

19. Złącze śrubowe przerywające mostek cieplny pomiędzy elementami konstrukcji dachu (Schöck)

20. Przekrój pionowy fasady Terminalu 2. Oznaczenia: 1 – pomost stalowy. Podpory dla dźwigarów nośnych stanowią przeguby ze sworzniami, umożliwiając po jednej stronie obrót, zaś po drugiej obrót i przesuw. Blachy przegubów podporowych mocowane są do żelbetu na kółki wklejane; 2 – szyba zespolona: współczynnik przenikania ciepła $U < 1,1 \text{ W/m}^2\text{K}$, współczynnik całkowitej transmisji energii $g < 39 \%$, wskaźnik izolacyjności akustycznej $R_w > 40 \text{ dB}$; 3 – świetlik, parametry szyby jw.; 4 – panele aluminiowe; 5 – kanał nawiewu powietrza na szybę

P1:

blacha aluminiowa 3 mm
folia paroprzepuszczalna
wełna mineralna 90 kg/m^3 ,
120 mm

folia paroszczelna
blacha trapezowa

21. Węzeł podporowy – przekrój poziomy. Oznaczenia: 1 – blacha St35 grubości 50 mm; 2 – blacha St35 grubości 46 mm

22. Węzeł podporowy – przekrój pionowy. Oznaczenia: 1 – słup żelbetowy; 2 – zaprawa Ceresit; 3 – śruba M 30; 4 – sworzień: pręt stalowy średnicy 10 cm; 5 – słup ukośny o profilu rurowym $\text{Ø } 355,6 \times 10 \text{ mm}$

Jerzy Błażczek – rzeczoznawca budowlany, główny projektant konstrukcji, BWL Projekt

Jerzy Lindemann – rzeczoznawca budowlany, weryfikator projektu konstrukcji, BWL Projekt

Tadeusz Cisek – absolwent Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej i Wydziału Elektrycznego PW, rzeczoznawca ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, prezes firmy Protect